

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถาน
ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2*
Factors Affecting the Implementation of Safety Promotion Policy
of Schools under Nonthaburi Primary Educational Service Area
Office 2

ภัสรา บำรุงหลี่, เก็จกนก เอื้อวงศ์ และจุฬาลักษณ์ โสระพันธ์

Passara Bamrungle, Ketkanok Urwongse and Chulalak Soraphan

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ประเทศไทย

Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: pbamrungle@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 2) ศึกษาการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,612 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 310 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษาแล้วสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง มีค่าความเที่ยงระหว่าง .943-.994 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยลักษณะองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ภาวะผู้นำ การสนับสนุนจากภายนอก

*ได้รับบทความ: 16 กันยายน 2568; แก้ไขบทความ: 3 สิงหาคม 2569; ตอรับตีพิมพ์: 28 สิงหาคม 2569

Received: September 16, 2025; Revised: August 3, 2026; Accepted: August 28, 2026

บุคลากร ทรัพยากรเพียงพอ และตัวนโยบาย ตามลำดับ

2. การนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดการองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การแปลงนโยบาย การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน การควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล และการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ และ

3. ปัจจัยลักษณะองค์การ ($\beta = .408$) การสนับสนุนจากภายนอก ($\beta = .281$) และภาวะผู้นำ ($\beta = .222$) สามารถร่วมกันพยากรณ์การนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติได้ร้อยละ 68.6 ($R^2 = .686$, Adjusted $R^2 = .683$, $p < .001$)

คำสำคัญ: นโยบายส่งเสริมความปลอดภัย; การนำนโยบายไปปฏิบัติ; สถานศึกษา

Abstract

This study aimed to: 1) examine factors related to the implementation of the safety promotion policy in schools under the Nonthaburi Primary Educational Service Area Office 2; 2) examine the implementation of the safety promotion policy in schools under the Nonthaburi Primary Educational Service Area Office 2; and 3) identify factors affecting the implementation of the safety promotion policy in schools under the Nonthaburi Primary Educational Service Area Office 2. The population consisted of 1,612 school administrators and teachers in the 2024 academic year. The sample comprised 310 participants. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, and participants were selected through stratified random sampling by school size, followed by simple random sampling. The research instrument was a questionnaire on the implementation of the safety promotion policy and related factors, with reliability coefficients ranging from .943 to .994. Data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The findings revealed that:

1. The factors related to the implementation of the safety promotion policy were overall at a high level. Organizational characteristics had the highest mean score, followed by leadership, external support, personnel, adequacy of resources, and policy characteristics, respectively.

2. The overall implementation of the safety promotion policy was at a high level. Organizational management had the highest mean score, followed by policy

transformation, understanding and acceptance by practitioners, monitoring and evaluation, and personnel development, respectively; and

3. Organizational characteristics ($\beta = .408$), external support ($\beta = .281$), and leadership ($\beta = .222$) jointly predicted the implementation of the safety promotion policy, accounting for 68.6% of the variance ($R^2 = .686$, Adjusted $R^2 = .683$, $p < .001$).

Keywords: Safety Promotion Policy; Policy Implementation; Schools

1. บทนำ

ความปลอดภัยของผู้เรียนเป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการจัดการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาต้องรับมือกับความเสียหายหลายรูปแบบ ทั้งอุบัติเหตุ ความรุนแรง ยาเสพติด ภัยพิบัติ ปัญหาสุขภาพ ตลอดจนภัยที่เกิดจากสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ความเสี่ยงดังกล่าวส่งผลต่อทั้งสวัสดิภาพของผู้เรียน บรรยากาศการเรียนรู้ และการดำเนินงานของสถานศึกษา จึงทำให้การจัดระบบดูแลความปลอดภัยเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา และให้ความสำคัญกับมาตรการด้านการป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม เพื่อให้สถานศึกษามีกรอบในการป้องกันและจัดการเหตุที่อาจกระทบต่อผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

ในระดับนโยบายของประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ตลอดจนให้ความสำคัญกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ และการตอบสนองต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงของสังคมไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 โดยระบุเรื่อง การเสริมสร้างความสุขและความปลอดภัยของสถานศึกษา เป็นหนึ่งในจุดเน้นของการดำเนินงาน และกำหนดนโยบายระยะเร่งด่วนเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษาและการดูแลผู้เรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม การกำหนดนโยบายจากส่วนกลางเพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้เกิดผลตามเป้าหมายได้ หากสถานศึกษาไม่สามารถแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทของตน การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ทั้งความชัดเจนของนโยบาย ทรัพยากร การสื่อสาร โครงสร้างองค์การ ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง Van Meter และ Van Horn (1975) เสนอว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติสัมพันธ์กับองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ มาตรฐานและวัตถุประสงค์

ของนโยบาย ทรัพยากร การสื่อสารระหว่างองค์กร ลักษณะของหน่วยปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมถึงท่าทีของผู้ปฏิบัติ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีส่วนกำหนดว่านโยบายจะสามารถดำเนินไปสู่ผลที่คาดหวังได้มากน้อยเพียงใด

ในบริบทของการบริหารการศึกษาไทย การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยทั้งความชัดเจนของเป้าหมาย ความสามารถของหน่วยปฏิบัติ การจัดสรรภารกิจและทรัพยากร ตลอดจนการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้อง โดยจักรี ศรีจารุเมธีญาณ และชุตินา ศรีจารุเมธีญาณ (2563, หน้า 19-26) อธิบายว่า ปัญหาและความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ และต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับบริบทของนโยบาย กระบวนการดำเนินงาน และโครงสร้างการบริหารของหน่วยงานที่รับผิดชอบ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับกรอบการศึกษาของงานวิจัยนี้ ซึ่งกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติไว้ 6 ด้าน ได้แก่ ลักษณะองค์การ ตัวนโยบาย การสนับสนุนจากภายนอก ความเพียงพอของทรัพยากร บุคลากร และภาวะผู้นำ

สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 สถานศึกษาแต่ละแห่งมีบริบทแตกต่างกันทั้งด้านขนาด จำนวนบุคลากร ความพร้อมของทรัพยากร การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบทบาทของผู้บริหาร ความแตกต่างเหล่านี้อาจทำให้การนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติมีระดับและผลการดำเนินงานแตกต่างกัน แม้สถานศึกษาจะอยู่ภายใต้นโยบายเดียวกันก็ตาม จึงจำเป็นต้องศึกษาว่าปัจจัยใดมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการดำเนินนโยบายในระดับสถานศึกษา เพื่อให้เห็นเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวทางจากระดับนโยบายไปสู่การปฏิบัติจริง

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบาย และนำผลการศึกษาไปใช้ประกอบการวางแผน พัฒนากลไกการบริหาร และสนับสนุนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
2. เพื่อศึกษาการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 2 โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,612 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 2, 2567) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 310 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 12 คน และครู 298 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 29 ข้อ ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ การแปลงนโยบาย การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน การจัดการองค์การ การพัฒนาบุคลากร และการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ ครอบคลุม 6 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะองค์การ วัฒนธรรม การสนับสนุนจากภายนอก ความเพียงพอของทรัพยากร บุคลากร และภาวะผู้นำ

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามโดยศึกษาหลักการ แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อนำมากำหนดกรอบและสร้างข้อคำถาม จากนั้นนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการและกรอบแนวคิดการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 50 คน และวิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha

Coefficient) ผลการตรวจสอบพบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .994 ส่วนแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนํานโยบายไปปฏิบัติ จำแนกเป็นปัจจัยลักษณะองค์การ ตัวนโยบาย การสนับสนุนจากภายนอก ความเพียงพอของทรัพยากร บุคลากร และภาวะผู้นำ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .984, .978, .978, .943, .970 และ .991 ตามลำดับ ก่อนนํามาแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและแนวทางการตอบแบบสอบถามก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 310 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยความถี่และร้อยละ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติ และระดับการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติ ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติกับการนํานโยบายไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และ 4) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยลักษณะองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 3.97$, $S.D. = 0.72$) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยภาวะผู้นำ ($M = 3.91$, $S.D. = 0.84$) ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก ($M = 3.84$, $S.D. = 0.89$) ปัจจัยบุคลากร ($M = 3.81$, $S.D. = 0.82$) ปัจจัยทรัพยากรเพียงพอ ($M = 3.60$, $S.D. = 0.91$) และปัจจัยตัวนโยบายมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 3.50$, $S.D. = 1.08$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาก่อนการนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.02$, $S.D. = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดการองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.25$, $S.D. = 0.60$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการแปลง

นโยบาย (M = 4.24, S.D. = 0.61) ด้านการสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน (M = 4.01, S.D. = 0.68) ด้านการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล (M = 3.93, S.D. = 0.84) และด้านการพัฒนาบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (M = 3.77, S.D. = 0.91)

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า จากปัจจัยทั้ง 6 ด้าน มี 3 ปัจจัยที่เข้าสู่สมการพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัจจัยลักษณะองค์การ (X1) ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก (X3) และปัจจัยภาวะผู้นำ (X6) โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .828 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดเท่ากับ .686 และค่า Adjusted R² เท่ากับ .683 แสดงว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้านสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติได้ร้อยละ 68.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 223.220, p < .001)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของตัวแปรพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยลักษณะองค์การมีอิทธิพลต่อการพยากรณ์สูงที่สุด ($\beta = .408$) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก ($\beta = .281$) และปัจจัยภาวะผู้นำ ($\beta = .222$) ตามลำดับ โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y = 1.202 + 0.357(X1) + 0.200(X3) + 0.167(X6)$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z_Y = 0.408(ZX1) + 0.281(ZX3) + 0.222(ZX6)$$

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่เข้าสู่สมการพยากรณ์มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยลักษณะองค์การ (X1) ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก (X3) และปัจจัยภาวะผู้นำ (X6) ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติได้ร้อยละ 68.6 (R² = .686, Adjusted R² = .683) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .828 และมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 223.220, p < .001)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน พบว่า ปัจจัยลักษณะองค์การ (X1) มีอำนาจในการพยากรณ์สูงที่สุด ($\beta = .408$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .357 (B = .357, SE = .046, t = 7.810, p < .001) รองลงมาคือ ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก (X3) ($\beta = .281$) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .200 (B = .200, SE = .036, t = 5.525, p < .001) และปัจจัยภาวะผู้นำ (X6) ($\beta = .222$) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .167 (B = .167, SE = .040, t = 4.164, p < .001) ตามลำดับ โดยค่าคงที่ของสมการเท่ากับ 1.202 (SE = .114, t = 10.503, p < .001)

จากผลการวิเคราะห์สามารถสร้างสมการพยากรณ์การนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติ
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.202 + 0.357(X1) + 0.200(X3) + 0.167(X6)$$

และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Z}Y = 0.408(ZX1) + 0.281(ZX3) + 0.222(ZX6)$$

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษาโดยภาพ
รวมอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การนำนโยบายด้านความปลอดภัยไปปฏิบัติไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
กับตัวนโยบายเพียงประการเดียว แต่ต้องอาศัยความพร้อมขององค์การ ผู้บริหาร บุคลากร ทรัพยากร และ
การสนับสนุนจากภายนอกประกอบกัน ผู้วิจัยเห็นว่า ลักษณะดังกล่าวเป็นธรรมชาติของการนำนโยบาย
ไปปฏิบัติในระดับสถานศึกษา เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติที่ต้องนำข้อกำหนดจากส่วนกลางมาปรับ
ให้เข้ากับบุคลากร ทรัพยากร และสภาพปัญหาของแต่ละแห่ง หากองค์ประกอบเหล่านี้ไม่สัมพันธ์กัน แม้
นโยบายจะมีเป้าหมายชัดเจนก็อาจไม่เกิดผลตามที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Van Meter and Van Horn
(1975) ซึ่งอธิบายว่า ผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติสัมพันธ์กับมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
ทรัพยากร การสื่อสารระหว่างองค์การ ลักษณะของหน่วยงานผู้ปฏิบัติ เงื่อนไขแวดล้อม ตลอดจนท่าทีของ
ผู้ปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2563) ที่เสนอว่าการนำนโยบายและแผนการ
ศึกษาไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับความชัดเจนของภารกิจ ลักษณะองค์การ การสนับสนุนจากส่วนกลางและ
ท้องถิ่น ตลอดจนการกำกับและประเมินผล นอกจากนี้ จักรี ศรีจารุเมธีญาณ และชุติมา ศรีจารุเมธีญาณ
(2563, หน้า 19-26) ยังอธิบายว่า ปัญหาและความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่สามารถอธิบาย
ด้วยปัจจัยเดียว แต่ต้องพิจารณาควบคู่กับกระบวนการนโยบายและโครงสร้างการบริหารของหน่วยปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยลักษณะองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่า ข้อค้น
พบนี้มีนัยสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา เพราะการดำเนินงานด้านความปลอดภัยต้องอาศัยการแบ่ง
หน้าที่ การประสานงาน และการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่รวดเร็ว หากโรงเรียนมีโครงสร้างงานที่ชัดเจน
มีผู้รับผิดชอบ และสามารถติดต่อประสานงานกันได้โดยไม่ติดขัดตอนมากเกินไป การนำนโยบายย่อม
ดำเนินไปได้คล่องตัวกว่าสถานศึกษาที่บทบาทหน้าที่ไม่ชัดเจน แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับตัวแบบการนำ
นโยบายของวรเดช จันทรศร (2556) ซึ่งให้ความสำคัญกับสมรรถนะขององค์การ โครงสร้าง บุคลากร
งบประมาณ ภาวะผู้นำ และสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ในทางตรงกันข้าม ปัจจัยตัวนโยบาย

มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปัจจัยอื่น แม้อยู่ในระดับมาก ข้อค้นพบนี้มีได้หมายความว่านโยบายไม่มีความสำคัญ แต่สะท้อนว่า เมื่อเข้าสู่ระดับปฏิบัติ ความชัดเจนและความสามารถในการนำแนวทางไปใช้กับสถานการณ์จริงเป็นเรื่องสำคัญ

ผู้วิจัยเห็นว่า นโยบายความปลอดภัยมีลักษณะแตกต่างจากนโยบายที่สามารถกำหนดวิธีดำเนินงานแบบเดียวกันทุกพื้นที่ เพราะความเสี่ยงของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน ดังนั้น นโยบายที่กำหนดหลักการจากส่วนกลางควรเปิดพื้นที่ให้สถานศึกษาปรับวิธีดำเนินงานตามบริบท โดยยังคงเป้าหมายและมาตรฐานสำคัญไว้ แนวคิดนี้สอดคล้องกับ Van Meter and Van Horn (1975) ที่ให้ความสำคัญกับความชัดเจนของมาตรฐานและวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับ Sabatier and Mazmanian (1980) ที่มองว่าความชัดเจนของเป้าหมายและความสามารถของนโยบายในการจัดโครงสร้างกระบวนการปฏิบัติเป็นเงื่อนไขสำคัญของการดำเนินนโยบาย

2. การนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยเห็นว่า ผลดังกล่าวสะท้อนว่าสถานศึกษาไม่ได้รับนโยบายเพียงในลักษณะของคำสั่ง แต่สามารถแปลงนโยบายไปสู่ระบบงานในระดับโรงเรียนได้พอสมควร โดยเฉพาะการจัดโครงสร้างผู้รับผิดชอบ การสื่อสารกับบุคลากร และการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง กระบวนการเหล่านี้มีความสำคัญเพราะนโยบายจะเกิดผลต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเข้าใจว่า ต้องทำอะไร ใครรับผิดชอบ และดำเนินการอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของจักรี ศรีจารุเมธีญาณ และชุตินา ศรีจารุเมธีญาณ (2563, หน้า 19-26) ที่ชี้ว่าผู้รับนโยบายจำเป็นต้องเข้าใจองค์ประกอบและความหมายของนโยบายก่อนนำไปสู่การปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้วิจัยเห็นว่า ผลดังกล่าวสัมพันธ์กับข้อค้นพบในวัตถุประสงค์ข้อแรกที่พบว่าลักษณะองค์การเป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเช่นกัน กล่าวคือ หากโรงเรียนมีโครงสร้างงานที่ชัดเจน การจัดตั้งคณะทำงาน การกำหนดผู้รับผิดชอบ และช่องทางการประสานงานที่แน่นอน ย่อมทำให้การแปลงนโยบายไปสู่กิจกรรมเกิดขึ้นได้จริง ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของปิยนุช ลอยเลิศหล้า (2559) ซึ่งศึกษาการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษา และพบองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การจัดระบบบริหารจัดการที่ดี การเสริมสร้างภาวะผู้นำ การจัดการกระบวนการบริหารนโยบาย และการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขณะที่ ด้านการพัฒนาบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ผู้วิจัยเห็นว่า ประเด็นนี้ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากการจัดการความปลอดภัยต้องอาศัยทั้งความรู้ ทักษะ และการตัดสินใจเมื่อเกิดเหตุจริง การมีคำสั่งหรือคู่มือเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากผู้ปฏิบัติไม่ได้รับการฝึกให้รับมือกับสถานการณ์ที่หลากหลาย จึงควรพัฒนาบุคลากรในลักษณะต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับภารกิจของโรงเรียน ไม่ใช่จัดอบรมเฉพาะเมื่อมีโครงการ งานของเก็จนก เอื้อวงศ์ และชุตินา ภิญาพงษ์ (2566) ซึ่งกล่าวถึงสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ก็สนับสนุนแนวคิดที่ว่าสมรรถนะของผู้ปฏิบัติเป็นส่วนสำคัญของความสำเร็จ

ของนโยบาย

3. ปัจจัยลักษณะองค์การ การสนับสนุนจากภายนอก และภาวะผู้นำ สามารถร่วมกันพยากรณ์ การนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติได้ร้อยละ 68.6 ข้อค้นพบนี้เป็นสาระสำคัญของการวิจัย เพราะแสดงให้เห็นว่า แม้การศึกษาจะครอบคลุมปัจจัย 6 ด้าน แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วมกันแล้ว ปัจจัย ที่มีบทบาทเด่นกลับอยู่ที่ความสามารถในการจัดการขององค์การ เครือข่ายสนับสนุน และการนำของผู้บริหาร ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ความสำเร็จของนโยบายความปลอดภัยไม่ได้เกิดจากความเข้มของนโยบาย เพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากความสามารถของสถานศึกษาในการทำให้นโยบายนั้นกลายเป็นระบบงานจริง ปัจจัย ลักษณะองค์การมีน้ำหนักในการพยากรณ์สูงที่สุด ($\beta = .408$) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า นโยบายจะดำเนิน ไปอย่างต่อเนื่องเมื่อสถานศึกษามีโครงสร้าง หน้าที่ การสื่อสาร และการประสานงานที่ชัดเจน ข้อค้นพบ สอดคล้องกับ Van Meter and Van Horn (1975) และวรเดช จันทรศร (2556) ซึ่งต่างให้ความสำคัญ กับสมรรถนะและลักษณะขององค์การที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอกมีน้ำหนักรองลงมา ($\beta = .281$) ผู้วิจัยเห็นว่า สำหรับนโยบาย ความปลอดภัย โรงเรียนไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง เพราะบางสถานการณ์ต้องอาศัยหน่วยงานด้าน สาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจ หน่วยกู้ชีพ ผู้ปกครอง และชุมชน การสนับสนุนจาก ภายนอกจึงไม่ได้หมายถึงงบประมาณเท่านั้น แต่รวมถึงข้อมูล ความเชี่ยวชาญ อุปกรณ์ และความร่วมมือ ในภาวะฉุกเฉินด้วย งานร่วมสมัยด้านความปลอดภัยของโรงเรียนในประเทศไทยก็ชี้ให้เห็นความสำคัญของการ เชื่อมโยงการจัดการความเสี่งระดับโรงเรียนกับหน่วยงานและระบบจัดการภัยพิบัติในระดับพื้นที่

ส่วนภาวะผู้นำมีน้ำหนักในการพยากรณ์เป็นลำดับที่สาม ($\beta = .222$) แต่ยังมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยเห็นว่า บทบาทของผู้บริหารในบริบทนี้ไม่ใช่เพียงการสั่งการ แต่รวมถึงการทำให้บุคลากรมองเห็น ความสำคัญของนโยบาย การประสานฝ่ายต่าง ๆ และการตัดสินใจเมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ไม่สามารถ กำหนดไว้ล่วงหน้าได้ทั้งหมด แนวคิดด้านพฤติกรรมองค์การของ Nelson and Quick (1997) ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้นำ การสื่อสาร และพฤติกรรมของคนในองค์การ ซึ่งสัมพันธ์กับการดำเนินงานร่วมกันของบุคลากร เมื่อสังเคราะห์ข้อค้นพบทั้งสามปัจจัย

ผู้วิจัยเห็นว่า การนำนโยบายความปลอดภัยไปปฏิบัติที่มีประสิทธิผลควรพัฒนาในลักษณะระบบ ภายในเข้มแข็ง เครือข่ายภายนอกพร้อมสนับสนุนผู้บริหารสามารถนำและประสานงาน ทั้งสามส่วนต้อง ทำงานเชื่อมโยงกัน หากโรงเรียนมีโครงสร้างที่ดีแต่ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก การรับมือกับ เหตุการณ์บางประเภทอาจทำได้จำกัด หรือหากมีเครือข่ายที่ดีแต่ผู้บริหารไม่สามารถจัดระบบและสร้าง ความร่วมมือภายในได้ ทรัพยากรจากภายนอกก็อาจไม่ถูกใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ดังนั้น ข้อค้นพบ ของการวิจัยนี้จึงมีได้เพียงระบุว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลมากหรือน้อย แต่เสนอให้เห็นว่า ความสำเร็จของการนำ นโยบายความปลอดภัยเกิดจากการเชื่อมการบริหารภายในสถานศึกษาเข้ากับความร่วมมือภายนอก ภาย

ได้บทบาทการนำของผู้บริหาร

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยตัวนโยบายมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ผู้บริหารสถานศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรปรับแนวทางและคู่มือการดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถนำไปใช้ได้จริง พร้อมเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ปฏิบัติงานมีส่วนสะท้อนปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อให้การดำเนินนโยบายสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้และทักษะด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการฝึกปฏิบัติและการรับมือสถานการณ์จริง ขณะที่สถานศึกษาควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยลักษณะองค์การ การสนับสนุนจากภายนอก และภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดระบบงานและบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน พัฒนากลไกการสื่อสารภายใน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการมีส่วนร่วม

2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 ควรนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการกำหนดแนวทางสนับสนุนสถานศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหาร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการเสริมสร้างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินนโยบายความปลอดภัย เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา และได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้เข้าใจบริบท เจาะลึก และกระบวนการที่มีผลต่อการดำเนินนโยบายอย่างลึกซึ้ง

3.2 ควรศึกษาบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติ

3.3 ควรพัฒนาและทดสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติ

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ผลการวิจัยทำให้เห็นว่า การนํานโยบายส่งเสริมความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ การแปลงนโยบาย การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน การจัดการองค์การ การพัฒนาบุคลากร และการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล โดยแต่ละขั้นตอนมีความเชื่อมโยงกันและไม่สามารถดำเนินการแยกส่วนได้เมื่อพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 6 ด้านร่วมกับผลการวิเคราะห์ถดถอย พบว่า ปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติมี 3 ประการ ได้แก่ ลักษณะองค์การ การสนับสนุนจากภายนอก และภาวะผู้นำ ซึ่งร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการนํานโยบายไปปฏิบัติได้ร้อยละ 68.6 ข้อค้นพบนี้ทำให้ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้ว่า การขับเคลื่อนนโยบายความปลอดภัยให้เกิดผลในสถานศึกษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวนโยบายเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความพร้อมของระบบบริหารภายใน ความร่วมมือจากเครือข่ายภายนอก และบทบาทของผู้บริหารในการเชื่อมโยงนโยบายกับการปฏิบัติ ดังนั้น องค์ความรู้สำคัญจากการวิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบองค์การเข้มแข็งเครือข่ายสนับสนุน ผู้นำขับเคลื่อน โดยองค์การที่มีโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ชัดเจนจะช่วยให้กระบวนการดำเนินงานเป็นระบบ การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกช่วยเสริมทรัพยากร ความรู้ และความร่วมมือ ส่วนภาวะผู้นำทำหน้าที่กำหนดทิศทาง ประสานงาน และสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร เมื่อทั้งสามองค์ประกอบทำงานร่วมกัน จะช่วยให้กระบวนการนํานโยบายทั้ง 5 ขั้นตอนสามารถดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและตอบสนองต่อบริบทของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กล้า ทองขาว. (2563). หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ. ใน ประมวลสาระชุดวิชานโยบาย การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา หน่วยที่ 1-5 (น. 1-86). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์ และชุติมา ภิญญาพงษ์. (2566). สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช.
- จักรี ศรีจารุเมธีญาณ และชุติมา ศรีจารุเมธีญาณ. (2563). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. *วารสารวิจัย ธรรมศึกษา*, 3(1). 19-26.
- ปิยนุช ลอยเลิศกล้า. (2559). การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรเดช จันทรศร. (2556). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Nelson, D. L., & Quick, J. C. (1997). *Organizational behavior: Foundations, realities, and challenges*. St. Paul, MN: West Publishing Company.
- Sabatier, P. A., & Mazmanian, D. A. (1980). The implementation of public policy: A framework of analysis. *Policy Studies Journal*, 8(4), 538-560.
- Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. *Administration & Society*, 6(4), 445-488. <https://doi.org/10.1177/009539977500600404>

